

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT

JÁN MAZÁK

fremsat den 11. september 2007¹

I — Indledning

til prisen i forbindelse med et salg af samme vare, som fandt sted forud for det salg, som danner grundlag for toldangivelsen.

1. Denne præjudicielle sag vedrører spørgsmålet om fastsættelsen af toldværdien af varer, der indføres til Fællesskabet, ved pålæggelsen af en antidumpingtold.

2. Med det præjudicielle spørgsmål forelagt ved kendelse af 30. marts 2006, ønsker Corte Suprema di Cassazione, Sezione Tributaria, nærmere bestemt oplyst, om toldmyndigheden ved pålæggelsen af en sådan antidumpingtold som den, der blev indført ved Kommissionens beslutning nr. 67/94/EKSF af 12. januar 1994 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af hæmatit råjern med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine (»beslutning 67/94« eller »beslutning om pålæggelse af midlertidig told«)², kan henvise

3. Spørgsmålet er blevet rejst under en sag mellem Carboni e derivati Srl (»Carboni«) og de italienske toldmyndigheder vedrørende disse myndigheders beslutning om at toldværdiansætte en forsendelse hæmatit råjern — med oprindelse i Rusland og indført af Carboni via en mandatar til Fællesskabet — ikke på grundlag af prisen anført i fakturaen vedrørende det endelige salg til Carboni, men på grundlag af en lavere pris i forbindelse med et salg, som fandt sted forud herfor, med den konsekvens, at toldværdien var lavere end minimumsimportprisen fastsat i beslutning 67/94, hvorfor der blev pålagt en endelig antidumpingtold.

1 — Originalsprog: engelsk.

2 — EFT L 12, s. 5.

II — Retsforskrifter

A — Antidumpinglovgivningen

4. Den 12. januar 1994 vedtog Kommissionen beslutning nr. 67/94 på grundlag af Kommissionens beslutning nr. 2424/88/EKSF af 29. juli 1988 om beskyttelse mod dumping-import eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (»grundbeslutningen«)³.

5. Kapitel G, med overskriften »Midlertidig told«, i præamblen til beslutning 67/94, der fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, har følgende ordlyd:

»(63) Efter at det er fastslået, at den pågældende dumpingimport har påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, og at det er i Fællesskabets interesse at gribe ind, skal det anføres, at de påtænkte foranstaltninger ikke bør gå ud over, hvad der er nødvendigt for at afhjælpe den forvoldte skade.

(64) Der blev foretaget en beregning for at fastslå det prisniveau, der ville sikre, at den pågældende import ikke længere medfører væsentlig skade for EF-erhvervsgrenen. Med henblik herpå benyttede Kommissionen som grundlag for sin beregning omkostningsdata fremlagt af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, idet den holdt nogle af de mindst effektive selskaber udenfor. Til produktionsomkostningerne blev der lagt en fortjenstmargen på 5% af omsætningen, idet en sådan margin kan anses for rimelig under de nuværende markedsvilkår.

(65) Kommissionen finder, at ud over at genskabe redelige konkurrencevilkår på markedet for hæmatit råjern, bør foranstaltningerne samtidig gøre det muligt for eksportlandene at opnå en bedre fortjeneste på eksporten af den pågældende vare.

(66) For at nå dette mål anser Kommissionen indførelsen af en minimumspris for at være den mest hensigtsmæssige foranstaltning i den foreliggende sag.

(68) Under hensyntagen til de omkostninger, der normalt påløber hos importørerne af den pågældende vare, samt til deres behov for at opnå en rimelig fortjeneste som omhandlet i betragtning 64 og under henvisning til beregningen vedrørende den forvoldte skade, finder Kommissionen, at der bør indføres midlertidige foranstaltninger i form af en variabel told svarende til forskellen mellem en minimumspris (cif, ufortoldet) på 149 ECU/ton og den angivne toldværdi for den pågældende vare med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine i alle de tilfælde, hvor den angivne toldværdi er lavere end minimumsimportprisen.

[...]«

6. Artikel 1 i beslutningen om pålæggelsen af tolden har følgende ordlyd:

»1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af hæmatit råjern henhørende under KN-kode 7201 10 19 og med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine.

2. Tolden fastsættes til forskellen mellem en minimumspris på 149 ECU/ton (cif, ufortoldet) og den angivne toldværdi i alle de tilfælde, hvor den angivne toldværdi er lavere end nævnte minimumsimportpris.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

4. Overgang til fri omsætning af den i stk. 1 omhandlede vare er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den almindelige told.«

7. Den midlertidige told blev bekræftet ved Kommissionens beslutning nr. 1751/94/EKSF af 15. juli 1994 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af hæmatit råjern med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine (»beslutning 1751/94«, eller »beslutning om indførelse af en endelig antidumpingtold«)⁴.

⁴ — EFT L 182, s. 37.

8. Artikel 1 og 2 i beslutningen om indførelse af en endelig antidumpingtold bestemmer følgende:

af midlertidig antidumpingtold, opkræves i et omfang svarende til den endelige told, der indføres, og beløb, der måtte være stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, der indføres, frigives.

»Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af hæmatit råjern, henhørende under KN-kode 7201 10 19 og med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine.

2. Artikel 1, stk. 4, gælder også for den endelige opkrævning af de midlertidigt fastsatte beløb.«

2. Tolden fastsættes til forskellen mellem en pris på 149 ECU pr. ton og den anerkendte toldværdi (frit EF-grænse) i alle de tilfælde, hvor denne toldværdi er lavere end ovennævnte pris.

B — Toldkodeksen og gennemførelsesbestemmelserne

[...]

9. Artikel 28 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁵ (herefter »toldkodeksen«), som er omfattet af kapitel 3 i Kapitel II, med overskriften »Varers Toldværdi«, har følgende ordlyd:

4. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

»Dette kapitel indeholder bestemmelserne for toldværdiansættelse med henblik på anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers toldtarif samt de ikke-toldmæssige foranstaltninger, der er fastsat i særlige fællesskabsbestemmelser som led i varehandelen.«

1. De beløb, der i medfør af beslutning nr. 67/94/EKSF er stillet som sikkerhed i form

⁵ — EFT L 302, s. 1.

10. For så vidt som det er relevant for denne sag, har toldkodeksens article 29, stk. 1, følgende ordlyd:

»1. Toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i henhold til artikel 32 og 33, når:

[...]

c) ingen del af provenuet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af varerne fra købernes side direkte eller indirekte tilfalder sælgeren, medmindre der kan foretages en passende justering efter artikel 32, og

d) køberen og sælgeren ikke er indbyrdes afhængige, eller, hvis dette er tilfældet, når transaktionsværdien kan antages som værdigrundlag i henhold til stk. 2.«

11. Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 (gennemførelsesforordningen)⁶ udstedte Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til toldkodeksen. I den udgave, således som den var gældende i juni 1994 på tidspunktet for indførelsen af det pågældende hæmatit råjern, havde gennemførelsesforordningens artikel 147, stk. 1, følgende ordlyd:

»1. Ved anvendelse af kodeksens artikel 29 anses den omstændighed, at de varer, som har været genstand for et salg, angives til fri omsætning, for tilstrækkelig tilkendegivelse af, at de er blevet solgt med henblik på udførsel til Fællesskabets toldområde. Den anses også for tilstrækkelig ved succesive salg inden værdiansættelsen; i sådanne tilfælde kan den pris, der betales ved hvert af disse salg lægges til grund ved værdiansættelsen, jf. dog artikel 178-181.«

12. Gennemførelsesforordningens artikel 147, stk. 1, som ændret i bestemmelsens andet punktum ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1762/95 af 19. juli 1995⁷, lyder i sin nuværende udgave, således:

»1. Ved anvendelse af [told]kodeksens artikel 29 anses den omstændighed, at de

6 — Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

7 — Kommissionens forordning nr. 1762/95 af 19.7.1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 171, s. 8).

varer, som har været genstand for et salg, angives til fri omsætning, for tilstrækkelig tilkendegivelse af, at de er blevet solgt med henblik på udførsel til Fællesskabets toldområde. Ved successive salg inden værdiansættelsen anses denne omstændighed kun for tilstrækkelig, når det drejer sig om det sidste salg, som medførte, at varerne blev ført ind i Fællesskabets toldområde, eller når det drejer sig om et salg, der finder sted inden for Fællesskabets toldområde, inden varerne overgår til fri omsætning. Hvis der angives en pris, som vedrører et salg, der er gået forud for det sidste salg, som medførte, at varerne blev ført ind i Fællesskabets toldområde, skal det dokumenteres på en for toldmyndighederne tilfredsstillende måde, at det pågældende salg fandt sted med henblik på varernes udførsel til Fællesskabets toldområde. Artikel 178-181a finder anvendelse.«

13. Gennemførelsesforordningens artikel 178-181 vedrører borgernes angivelser og de dokumenter, som skal vedlægges med henblik på fastsættelse af toldværdien. Det bemærkes, at følgende artikel 181a blev indsat i gennemførelsesforordningen ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3254/94 af 19. december 1994⁸:

»1. Toldmyndighederne har ikke pligt til at fastsætte toldværdien af indførte varer efter transaktionsværdimetoden, hvis de efter proceduren i stk. 2 ud fra begrundet tvivl ikke

er overbevist om, at den angivne værdi svarer til det samlede beløb, der er betalt eller skal betales for varen som omhandlet i kodeksens artikel 29.

2. Når toldmyndighederne er i tvivl som anført i stk. 2, kan de i henhold til artikel 178, stk. 4, kræve yderligere oplysninger. Hvis toldmyndighederne stadig har begrundet tvivl, skal de inden der træffes en endelig afgørelse underrette den pågældende person skriftligt, hvis denne anmoder herom, om grundene til denne tvivl samt indrømme ham en rimelig mulighed for at svare. En endelig, begrundet afgørelse skal afgives skriftligt til den pågældende person.«

III — Faktiske omstændigheder, retshandlinger og det præjudicielle spørgsmål

14. Carboni havde i maj 1994 købt et parti hæmatit råjern med oprindelse i Rusland fra selskabet Commercio Materie Prime CMP SpA (»CMP«), Italien. CMP havde købt hæmatit råjernet af OME-DTECH Electronics Limited of Limassol (Cyprus) (»OME-DTECH«).

8 — Kommissionens forordning (EF) nr. 3254/94 af 19.12.1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 346, s. 1).

15. Det pågældende parti hæmatit råjern blev angivet til indførsel af Carbonis mandatar, SPA-MAT, i havnen i Molfetta, og toldformaliteterne afsluttet på grundlag af en toldopgørelse fra den 14. juni 1994 og mod betaling af toldafgifterne.

16. Ved afgørelse af 16. juli 1994 meddelte toldvæsenet Carboni ved dets mandatar SPA-MAT, at det erlagte beløb skulle forhøjes på grund af tilsidesættelse af de antidumpingbestemmelser, der var indført ved beslutning nr. 67/94, hvor der blev indført en midlertidig told, der udgør forskellen mellem en minimumsimportpris på 149 ECU pr. ton og den angivne toldværdi.

17. Carboni anfægtede dette krav i en sag ved Tribunale di Bari anlagt mod Ministero delle Finanze (finansministeriet) og Riunione Adriatica di Sicurtà (»RAS«), idet selskabet gjorde gældende, at den pris, der var angivet i fakturaen, var 151 ECU, og dermed højere end minimumsimportprisen. Carboni nedlagde påstand om, at Tribunale di Bari skulle fastslå, at der ikke var sket tilsidesættelse af antidumpingbestemmelserne, og at selskabet dermed ikke skulle betale told for købet af de pågældende varer.

18. Finansministeriet anførte, at toldanmeldelsen var ledsaget af et ugyldigt oprindelsescertifikat samt en proformafaktura fra CMP med angivelse af en pris, der ikke var troværdig. Varerne blev derfor fortoldet i

medfør af suspensionstoldsatsproceduren, og der blev opkrævet en foreløbig toldafgift, indtil det kunne fastslås, om antidumpingtolden fandt anvendelse. Finansministeriet gjorde gældende, at den originale faktura, som var udstedt af OME — DTECH i forbindelse med det første salg, og som ministeriet efterfølgende havde modtaget efter dets anmodning, og hvorefter fremgik, at den til CMP angivne salgspris var 130 983 ECU pr. ton, indebar en prisforskel mellem minimumsimportprisen og antidumpingskylden.

19. Carboni fik ikke medhold ved Tribunale di Bari dom af 30. september 2000, hvori retten bl.a. anførte, at beskyttelsen af det europæiske marked, der skal sikres ved den antidumpingtold, der indføres, skal indtræde på tidspunktet for indførslen ind i Fællesskabet af en erhvervsdrivende i Fællesskabets første køb (i denne sag OME DTECH Electronics).

20. Carboni iværksatte appel af denne dom ved Corte d'appello di Bari (Bari Appellinstans), der ikke gav selskabet medhold. Ifølge denne ret lægges det med »overgang til fri omsætning« til grund, at varerne indføres på det frie marked i Fællesskabet, hvorfor der skal lægges vægt på det afsætningsled, der vedrører det første køb, som den erhvervsdrivende i Fællesskabets foretager. Corte d'appello di Bari fandt, at det derfor er afsætningsleddet, som skal tages i betragtning, idet dette går forud for fortold-

ningen, som derimod skal sikre beskyttelsen af minimumsimportprisen.

24. På denne baggrund fandt Corte Suprema di Cassazione det nødvendigt at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

21. Corte Suprema di Cassazione skal i hovedsagen træffe afgørelse om appellen iværksat af Carboni til prøvelse af dommen afsagt af Corte d'appello di Bari.

»Kan toldmyndigheden i henhold til principperne i Fællesskabets toldordning ved indførelsen af en antidumpingtold som den, der blev indført ved Kommissionens beslutning nr. 67/94/EKSF, henholde sig til prisen i forbindelse med et salg af samme vare, som fandt sted forud for det salg, der danner grundlag for toldangivelsen, når køberen er en fællesskabsborger, eller når salget under alle omstændigheder er foretaget med henblik på indførsel til Fællesskabet?«

22. Såfremt der ikke er tale om indgåelsen af et direkte salg til den erhvervsdrivende i Fællesskabet, der frembyder varerne, er der ifølge toldmyndigheden vitterlig tale om omgåelse af antidumpingbestemmelserne, idet det eneste formål med transaktionen er at forhøje varernes pris på tidspunktet for deres frembydelse for toldvæsenet. Carboni har bestridt dette, idet selskabet er af den opfattelse, at det eneste udslagsgivende tidspunkt efter denne ordning er det tidspunkt, hvor varerne indføres til fællesskabsmarkedet.

IV — Retlig undersøgelse

A — Parternes væsentligste anbringender

23. Ifølge den forelæggende ret er det væsentlige spørgsmål, om toldmyndigheden som grundlag for en antidumpingtold kan vælge den værdi, der svarer til den pris, der blev angivet ved et salg af samme vare, som fandt sted forud for det salg, der ligger til grund for toldangivelsen.

25. Der er i denne sag indgivet skriftlige indlæg af den italienske regering, som også varetager interesserne hos Amministra-

zione delle Finanze (Finansministeriet), og af Kommissionen.

der sælges til priser under kostprisen, men også når der tildeles den erhvervsdrivende i Fællesskabet, som køber varer til en lavere pris end andre erhvervsdrivende i Fællesskabet, en fordel.

26. Ifølge den italienske regering bør det forelagte spørgsmål besvares bekræftende. Det er den italienske regerings opfattelse, at toldmyndigheden var berettiget til at fastsætte toldværdien på grundlag af det første salg af det pågældende hæmatit råjern fra OME-DTEC til CMP, som er en erhvervsdrivende i Fællesskabet.

29. Denne opfattelse finder ifølge den italienske regering støtte i ordlyden af beslutningen om indførelse af endelig told, som henviser til »den anerkendte toldværdi (frit EF-grænse)«, i stedet for »den angivne toldværdi«, som der henvises til i den foreløbige beslutning.

27. Den italienske regering har anført, at det relevante tidspunkt for fastsættelsen af toldværdien ved indførelsen af en antidumpingtold alene kan være tidspunktet for det første køb af den pågældende vare, som den erhvervsdrivende i Fællesskabet foretager, og som skal betragtes som det tidspunkt, hvor varerne indføres til fællesskabsmarkedet. Som følge heraf udgør den pris, som blev betalt på dette tidspunkt, og ikke den pris, som blev betalt af importøren for den pågældende vare, den pris, der — således som det er tilfældet i den foreliggende sag — skal lægges til grund ved fastsættelsen af toldværdien ved anvendelsen af toldkodeksens artikel 29.

30. Kommissionen har erkendt, at anvendelsen af den sidste transaktionsværdi ved fastlæggelsen af en variabel told til en vis grad kan være problematisk. På den ene side er prisen på det sidste salg fra toldbestemmelsernes synsvinkel faktisk den bedste måde at tage hensyn til alle omkostningselementerne af en import på, og sikrer således indførelsen af den korrekte told. På den anden side kan genstanden og formålet med fastsættelsen af en minimumspris fra antidumpingforanstaltningens synsvinkel nemt omgås, hvis toldværdien fastsættes på grundlag af det sidste salg.

28. Denne opfattelse er i overensstemmelse med ræsonnementet for antidumpinglovgivningen, eftersom skaden for EF-erhvervsgrenen opstår ikke alene ved den faktiske indførelse til Fællesskabets område af varer,

31. Efter Kommissionens opfattelse gør ordlyden af beslutningen om indførelse af en endelig antidumpingtold det imidlertid ikke muligt at beregne en variabel told på andet

grundlag end prisen ved det sidste salg. Med andre ord kan det relevante salg eller transaktion med henblik på anvendelsen af antidumpingtolden kun være det salg eller den transaktion, som anvendes til at fastsætte toldværdien.

32. Toldmyndigheden er imidlertid stadig beføjet til at rejse tvivl om, hvorvidt den angivne toldværdi reelt udgør den pris, som er betalt, eller skal betales af importøren. Kommissionen har fremhævet, at selv om den ikke har kendskab til de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for nærværende sag, kunne toldmyndigheden med føje — i overensstemmelse med gældende praksis på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, som er afspejlet i artikel 181a, der efterfølgende blev indsat i gennemførelsesforordningen — vælge en pris, som foreligger forud for den, som er angivet med henblik på at fastsætte toldværdien, hvis der efter yderlige undersøgelser fortsat med rimelighed kunne opstå tvivl om, at den angivne pris svarede til den pris, som rent faktisk er betalt, eller skal betales.

33. Kommissionen foreslår derfor, at det forelagte spørgsmål besvares således, at det fastslås, at toldmyndigheden er beføjet til at henvise til prisen angivet ved et salg af samme vare, som fandt sted forud for det salg, der danner grundlag for toldangivelsen, hvis toldmyndigheden, efter at have anmodet om yderligere oplysninger i overensstemmelse med toldkodeksen, fortsat er i rimelig tvivl om, hvorvidt den angivne værdi reelt svarer til den pris, som faktisk blev betalt, eller som skal betales, som omhandlet i toldkodeksens artikel 29.

B — *Bedømmelse*

34. Jeg bemærker indledningsvis, at denne sag ikke vedrører fastsættelsen af den normale værdi eller — på grundlag heraf — minimumsimportprisen på 149 ECU pr. ton som fastsat i den omhandlede antidumpingforanstaltning, men derimod fastsættelsen af størrelsen af den antidumpingtold, som skal indføres i overensstemmelse med denne foranstaltning i forhold til en bestemt import.

35. Ifølge beslutningen om indførelse af den midlertidige told svarer størrelsen af antidumpingtolden til forskellen mellem minimumsimportprisen og »den angivne toldværdi«. Jeg bemærker herved, at ordlyden af den beslutning, som indfører den endelige told, i denne sammenhæng henviser til »den anerkendte toldværdi«, der efter min opfattelse forekommer mere præcis, eftersom den angivne toldværdi ifølge toldkodeksen kan være uacceptabel af flere grunde. Forskellen i ordlyden er imidlertid af mindre relevans i denne sammenhæng. Det, der derimod er væsentligt, er, at antidumpingtolden skal pålægges toldværdien af den pågældende indførsel⁹, som igen skal fastsættes — hvilket også præciseres ved henvisningen i artikel 1, stk. 3, i beslutningen om indførelse af den foreløbige told — i overensstemmelse med den gældende toldlovgivning, dvs. især den metode, som fremgår af afsnit 3 i

⁹ — Jf. også i denne retning sag C-69/89, Nakajima, Sml. 1991 I, s. 2069, præmis 105, og sag C-93/96, ICT, Sml. 1997 I, s. 2881, præmis 14.

kapitel II i toldkodeksen om toldværdiansættelse og i overensstemmelse med relevante gennemførelsesforordninger.

toldmyndigheden er af den opfattelse, at selv om beløbet udgør den pris, som faktisk blev betalt af Carboni for de indførte varer, kræves det ifølge formålet og hensigten med antidumpinglovgivningen, at toldværdien skal fastsættes på grundlag af det første salg til en erhvervsdrivende i Fællesskabet.

36. Den forelæggende ret ønsker nærmere bestemt oplyst, om toldmyndigheden i henhold til disse bestemmelser¹⁰ var berettiget til ved pålæggelsen af den pågældende antidumpingforanstaltning at fastsætte toldværdien på grundlag af en pris, som er fastsat i forbindelse med et salg, som fandt sted forud for det salg, som er foretaget med henblik på indførsel til Fællesskabets toldområde.

37. For at besvare dette spørgsmål skal jeg indledningsvis bemærke, at forelæggelseskendelsen ikke er klar med hensyn til de omstændigheder, under hvilke spørgsmålet er blevet rejst. Det fremgår navnlig ikke udtrykkeligt, om den italienske toldmyndighed har valgt at henvise til prisen for det foregående salg — hvilket den italienske regerings påstande kunne tyde på — under henvisning til, at det er omtvistet, om Carboni faktisk betalte 151 ECU, som angivet i fakturaen fra CMP, for de omhandlede indførte varer, eller subsidiært, fordi

38. Som det vil fremgå af den følgende vurdering, er toldmyndighedens mulighed for at henvise til et tidligere salg med henblik på at fastsætte toldværdien underlagt visse betingelser, hvorfor det er af væsentlig betydning i denne sag at afgrænse de relevante forhold. For imidlertid at give den forelæggende ret en anvendelig besvarelse, skal jeg under alle omstændigheder undersøge det forelagte spørgsmål i videre forstand, henset til både de tilfælde, hvor der foreligger rimelig tvivl om, hvorvidt den angivne værdi faktisk udgør den pris, som blev betalt af importøren, og hvor der ikke foreligger tvivl herom.

39. Med henblik herpå skal jeg først undersøge toldmyndighedens mulighed for under ordningen for toldværdiansættelse, som fastsat i gældende fællesskabsretlige tildbestemmelser, i tilfælde af successive salg at vælge prisen for et tidligere salg for at fastsætte toldværdien, og dernæst skal jeg mere specifikt behandle spørgsmålet om, hvorvidt — som påstået af den italienske regering — ræsonnementet for antidumpinglovgivningen i en sag som den foreliggende

10 — Det bemærkes, at det klart fremgår af forelæggelseskendelsen, at udtrykket »principperne i Fællesskabets toldordning« i ordlyden af det forelagte spørgsmål ikke skal betragtes som en teknisk henvisning til specifikke almindelige fællesskabsretlige principper, men snarere mere generelt til fællesskabsretlige tildbestemmelser, som er relevante for denne sag, i særdeleshed toldkodeksen og gennemførelsesforordningen. I det omfang jeg henviser til dette begreb, anvender jeg det i samme forstand.

kræver, at toldværdien fastsættes under hensyn til et tidligere salg, såsom salget fra OME-DTECH til CMP.

42. Toldværdien svarer således i princippet til den individuelle pris, som er aftalt mellem køber (importøren) og sælger (eksportøren), af de udførte varer¹³.

40. Jeg bemærker indledningsvis, at fællesskabsordningen om toldværdiansættelsen har til formål at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier og således er baseret på det princip, at toldværdien bør afspejle den reelle økonomiske værdi af en importeret vare¹¹.

43. Det fremgår klart af toldkodeksens artikel 29, stk. 1, at toldværdiansættelse kun vedrører »salg til eksport på Fællesskabets toldområde«, hvilket betyder, at det på salgets tidspunkt skal aftales, at varer hidrørende fra et tredjeland indbringes på Fællesskabets toldområde¹⁴.

44. I medfør af gennemførelsesforordningens artikel 147, stk. 1, skal den omstændighed, at varer angives til fri omsætning, anses for tilstrækkelig tilkendegivelse af, at denne betingelse er opfyldt, dvs. at de er blevet solgt med henblik på udførsel til Fællesskabets toldområde.

41. Tarifieringen af værdien skal således foretages på grundlag af begrebet »transaktionsværdien«¹², dvs. den pris, som i medfør af toldkodeksens artikel 29, stk. 1, faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde, i givet fald justeret i henhold til de relevante bestemmelser i toldkodeksen.

45. I de tilfælde, hvor varer er genstand for to eller flere successive salg inden værdiansættelsen, kan den betingelse, at salget af varen skete med henblik på udførsel til Fællesskabet, i princippet anses for tilstrækkelig ved hvert af disse successive salg.

11 — Jf. i denne retning Domstolens dom af 6.6.1990, sag C-11/89, Unifert, Sml. I, s. 2275, præmis 35, og af 16.11.2006, sag C-306/04, Compaq Computer International Corporation, Sml. I, s. 10991, præmis 30.

12 — Jf. i denne retning dom af 4.2.1986, sag 65/85, Van Houten, Sml. s. 447, præmis 13.

13 — Jf. i denne retning Van Houten-dommen, nævnt ovenfor i fodnote 12, præmis 13, Unifert-dommen, nævnt ovenfor i fodnote 11, præmis 36, samt dom af 23.2.2006, sag C-491/04, Dollond & Aitchison, Sml. I, s. 2129, præmis 26.

14 — Jf. i denne retning Unifert-dommen, nævnt ovenfor i fodnote 11, præmis 11.

Gennemførelsesforordningens artikel 147, stk. 1, udvider derfor antagelsen om, at hvis varer er angivet til overgang til fri omsætning, anses betingelsen for »salg til eksport« for opfyldt ved hvert af disse successive salg.

46. Det var i den oprindelige udgave af gennemførelsesforordningens artikel 149, som var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i det foreliggende tilfælde, bestemt, at den pris, der i sådanne tilfælde betales ved hvert af disse salg, kan lægges til grund ved værdiansættelsen.

47. Som det fremgår af Domstolens dom i Unifert-sagen, indebærer dette, at en importør ved flere på hinanden følgende salg af varer til eksport til Fællesskabets toldområde frit kan vælge, hvilken af de for hvert af disse salg aftalte priser han vil lægge til grund for fastsættelsen af toldværdien, under forudsætning af, at han for den pris, han vælger at lægge til grund, kan fremlægge alle de oplysninger og den dokumentation, der er nødvendig for toldvæsenet¹⁵.

15 — Jf. Unifert-dommen, nævnt ovenfor i fodnote 11, præmis 16 og 21. I denne dom henvises til Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28.5.1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1) og artikel 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1495/80 af 11.6.1980 om gennemførelse af visse bestemmelser i artikel 1, 3 og 8 i den førnævnte forordning (EFT L 154, s. 14), som imidlertid i det væsentlige er affattet som toldkodeksens artikel 29, stk. 1, og gennemførelsesforordningens artikel 147, stk. 1.

48. Den omstændighed, at en vareimportør i princippet kan vælge, hvilken af de aftalte priser i en række salg, som fører til indførslen af de pågældende varer, der skal danne grundlag for fastsættelsen af transaktionsværdien, har som konsekvens, at omkostningselementerne indeholdt i den endelige pris, som er betalt, eller skal betales, af importøren — som f.eks. fortjenstmargenen for en eller flere foregående sælgere af varen — muligvis ikke er afspejlet i toldværdien.

49. Jeg skal derfor fremhæve, at reglen i et vist omfang er uforenelig med transaktionsværdimetoden. Dette begreb har, som jeg allerede tidligere har nævnt¹⁶, nærmere bestemt til formål at fastsætte en toldværdi, som afspejler den faktiske økonomiske værdi af en vare, som indføres, dvs. den faktiske pris for varen på det tidspunkt, hvor den angives til overgang til fri omsætning. Toldværdien skal med andre ord i videst muligt omfang svare til eksportprisen på det tidspunkt, hvor varen når frem til Fællesskabets grænser, hvilket også illustreres af den omstændighed, at fald i en vares handelsværdi i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 145 — f.eks. fordi varen er gået tabt eller beskadiget — som er indtrådt efter, at varen er købt, men inden den overgår til fri omsætning, skal føre til en forholdsmæssig nedsættelse af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales¹⁷.

16 — Jf. punkt 40 ovenfor.

17 — Jf. i denne retning dom af 12.6.1986, sag 183/85, Repenning, Sml. s. 1873, præmis 18, og Unifert-dommen, nævnt ovenfor i fodnote 11, præmis 35.

50. Det er også af denne grund — hvilket Kommissionen med rette har fremhævet — at det i den gældende affattelse af gennemførelsesforordningens artikel 147, stk. 1, som ændret i 1995, er blevet gjort klart, at toldværdien i tilfælde af successive salg inden værdiansættelse, som udgangspunkt kan fastsættes på grundlag af det sidste salg, som medførte, at varerne blev ført ind i Fællesskabets toldområde. Klarereren kan ifølge den ændrede artikel 147, stk. 1, i gennemførelsesforordningen ikke uden videre angive en pris, som vedrører et salg, der er gået forud for det sidste salg, men skal i et sådant tilfælde dokumentere på en for toldmyndighederne tilfredsstillende måde, at det pågældende salg fandt sted med henblik på varernes udførsel til Fællesskabets toldområde.

51. Hvad imidlertid angår det i denne sag rejste spørgsmål skal jeg bemærke, at det efter min opfattelse kun er klarereren, som efter gennemførelsesforordningens artikel 147, stk. 1, i tilfælde af successive salg har mulighed for at vælge en pris, som vedrører et salg, der er gået forud for det sidste salg, på hvilket grundlag varerne blev indført.

52. Derimod kan hverken denne bestemmelse eller toldkodeksens artikel 29 fortolkes således, at toldmyndigheden — i en situation som den foreliggende, hvor klarereren har angivet den pris for varerne, som er aftalt ved det sidste salg, som medførte, at varerne blev

ført ind i Fællesskabets toldområde — frit kan vælge en pris, som vedrører et salg, der er gået forud herfor.

53. En sådan fortolkning vil efter min opfattelse for det første især være i strid med det transaktionsværdibegreb, som ligger til grund for de fællesskabsretlige toldbestemmelser, der som udgangspunkt kræver, at varer vurderes på grundlag af prisen for det sidste salg forud for værdiansættelsen, som medførte, at varerne blev ført ind i Fællesskabet, og undtagelser til denne regel skal derfor fortolkes strengt. For det andet indebærer retssikkerhedsprincippet og behovet for at beskytte den individuelle importør mod skønsmæssig pålæggelse af told — herunder især antidumpingtold — også, at det ikke kan overlades toldmyndigheden frit at vælge en anden pris end den, som klarereren har valgt og angivet.

54. Det fremgår derfor, at toldværdien ifølge toldkodeksen og gennemførelsesforordningen i princippet skal fastsættes på grundlag af den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved det sidste salg inden værdiansættelsen, såfremt denne pris angives af importøren. Toldmyndigheden kan således ikke i et sådant tilfælde henvise til en pris, som er fastsat i forbindelse med et salg af samme vare, som fandt sted forud for dette salg.

55. Formålene med antidumpinglovgivningen begrunder efter min opfattelse heller ikke — og tilsyneladende i modsætning til det af den italienske regering hævdede — en anden fortolkning.

56. Jeg skal herved bemærke, at ifølge henholdsvis grundbeslutningens artikel 1 og artikel 2, stk. 1, som finder anvendelse på den omtvistede foreløbige og endelige beslutning¹⁸, har antidumpinglovgivningen til formål at beskytte »dumpingimport eller subsidieret import«, og en antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, »når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade«. Ifølge definitionen, som er indeholdt i grundbeslutningens artikel 2, stk. 2, er det endvidere fastsat, at en vare betragtes som en dumpingvare, når dens eksportpris til Fællesskabet er lavere end den normale værdi af samme vare.

57. Som det fremgår af disse bestemmelser, forudsætter anvendelsen af en antidumpingforanstaltning en indførsel af varer til samhandelen i Fællesskabet. I modsætning til det af den italienske regering hævdede

vedrører Fællesskabets antidumpingregler ikke salg af varer som sådan (som f.eks. i nærværende sag det første salg af hæmatit råjern fra OME-DTECH til CMP), inden varerne faktisk udføres til Fællesskabets toldområde, selv om en erhvervsdrivende i Fællesskabet måtte være part i en sådan transaktion.

58. Antidumpingtold har derudover til formål at udligne den dumpingmargen, som i det væsentlige følger af forskellen mellem eksportprisen til Fællesskabet og den normale værdi for en vare, og herigennem fjerne de skadevoldende virkninger af indførslen til Fællesskabet. I det foreliggende tilfælde udgør minimumsprisen på 149 ECU pr. ton, som fastsat i beslutningen om pålæggelse af den foreløbige told og beslutningen om pålæggelse af den endelige told, det prisniveau, hvor indførsel af det pågældende hæmatit råjern ophører med at påføre EF-erhvervsgrenen skade¹⁹.

59. Det følger heraf, at hvis den pris, som faktisk er betalt eller skal betales af klareren, er højere end den minimumspris, som er fastsat i antidumpingforanstaltningen, foreligger der i relation til formålet og

18 — Jf. også de tilsvarende bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11.7.1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 209, s. 1) (grundforordningen), og artikel 1 i den senere Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1).

19 — Jf. også betragtning 54 i præamblen til beslutning 67/94.

hensigten med antidumpingreglerne ingen grund til at opkræve en antidumpingtold, f.eks. med henvisning til et tidligere salg af varer. Dette gælder endog i tilfælde, hvor en pris, som ligger højere end den fastsatte minimumspris, udtrykkeligt er aftalt for at undgå en antidumpingtold²⁰.

60. Ifølge både toldlovgivningen og antidumpingreglerne kan toldmyndigheden derfor ikke — hvis klareren vælger at angive en pris i forbindelse med det sidste salg, som medførte, at varerne blev ført ind i Fællesskabet — frit fastsætte toldværdien ved pålæggelsen af en antidumpingtold som den i hovedsagen omhandlede, på grundlag af en pris, som vedrører et tidligere salg af samme vare.

61. Jeg skal imidlertid understrege, at dette gælder på betingelse af, at den angivne værdi faktisk udgør den pris, som er betalt eller skal betales.

62. Det forholder sig efter min opfattelse anderledes, hvis der foreligger rimelig tvivl vedrørende sandheden af værdiangivelsen, og hvor der f.eks. foreligger mistanke om — hvilket finansministeriet tilsyneladende har

antydnet i forelæggelseskendelsen — at prisen angivet i den indgivne faktura er upålidelig eller forfalsket.

63. Jeg skal herved bemærke, at der i toldkodeksens artikel 30 og 31 er fastsat subsidiære ansættelsesmetoder for tilfælde, hvor toldværdien ikke kan fastsættes på grundlag af transaktionsværdimetoden i henhold til toldkodeksens artikel 29.

64. Det bestemmes således i gennemførelsesforordningens artikel 181a, at toldmyndigheden, hvis den ud fra begrundet tvivl ikke er overbevist om, at den angivne værdi svarer til det samlede beløb, der er betalt eller skal betales, ikke er forpligtet til at fastsætte toldværdien på grundlag af transaktionsværdimetoden, og at den således kan afvise den angivne pris, hvis den stadig har tvivl — eventuelt efter at have krævet yderligere oplysninger i henhold til toldkodeksens artikel 178, stk. 4.

65. Selv om denne bestemmelse i gennemførelsesforordningen endnu ikke var trådt i kraft, da de i hovedsagen omhandlede varer blev angivet, afspejler den ifølge de af Kommissionen fremlagte oplysninger fast toldpraksis — som allerede gjaldt på tidspunktet for de faktiske omstændigheder — i overensstemmelse med toldkodeksordningen.

20 — Jf. også i denne retning Domstolens dom af 28.3.1996, sag C-99/94, Birkenbeul mod Hauptzollamt Koblenz, Sml. I, s. 1791, præmis 17, og forenede sager 305/86 og 160/87, Neotype Techmasexport mod Kommissionen og Rådet, Sml. I, s. 2845, præmis 60.

66. Ifølge f.eks. toldkodeksens artikel 29, stk. 2, litra a), kan toldmyndigheden i tilfælde, hvor køberen og sælgeren er indbyrdes afhængige, afvise at godkende den transaktionsværdi, som er antaget i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 29, stk. 1, hvis den ud fra de oplysninger, der er meddelt af klarereren, eller som stammer fra andre kilder — og der er givet denne rimelig mulighed for at svare — har grund til at formode, at afhængighedsforholdet har påvirket prisen.

67. I det sådant tilfælde, hvor transaktionsværdien af en eller anden grund ikke kan godkendes, er det i toldkodeksen fastsat, at toldværdien i princippet skal fastsættes på grundlag af subsidiære ansættelsesmetoder, der spænder fra fastsættelse på grundlag af transaktionsværdien for lignende varer, som sælges til udførsel til Fællesskabet i henhold til toldkodeksens artikel 30, stk. 2, litra a), til anvendelsen af de øvrige rimelige fremgangsmåder, som er fastsat i toldkodeksens artikel 31.

68. Hvad imidlertid angår det foreliggende spørgsmål, dvs. spørgsmålet, om toldmyndigheden også kan henvise til den pris, som er fastsat i forbindelse med et salg, som fandt sted forud for det salg, som er foretaget med henblik på indførselen af de pågældende varer, skal jeg bemærke, at denne metode til beregningen af toldværdien kan være bedre egnet til at afspejle varernes egentlige værdi ved tolden end den førnævnte »beregne-

værdi«, som er fastsat i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 30 og 31. Endvidere betragtes den pris, som er aftalt i forbindelse med et tidligere salg, tilsyneladende på de i gennemførelsesforordningens artikel 147, stk. 1, fastsatte betingelser, som acceptabel for varernes transaktionsværdi.

69. Det fremgår derfor, at toldmyndigheden, såfremt den — efter at have anmodet om yderligere oplysninger — har nogen som helst grund til, af den i punkt 62 anførte art, at afvise en værdiansættelse af varerne på grundlag af den angivne pris, i henhold til den ordning til ansættelse af toldværdien, som fremgår af toldkodeksen, er berettiget til at henvise til en pris i forbindelse med et salg af samme vare, som fandt sted forud det salg, der ligger til grund for værdiangivelsen.

70. I betragtning af det anførte når jeg frem til, at toldmyndigheden i henhold til principperne i Fællesskabets toldordning ved pålægelsen af en sådan antidumpingtold som den, der blev indført ved beslutningen om at pålægge en foreløbig told, ikke kan fastsætte toldværdien på grundlag af en pris, som er fastsat i forbindelse med et salg, som fandt sted forud for det, der ligger til grund for toldangivelsen, hvis den angivne pris er den pris, som faktisk er betalt eller skal betales af importøren.

71. Hvis toldmyndigheden derimod er i rimelig tvivl om, hvorvidt den angivne værdi

reelt svarer til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales, kan den, hvis den — efter at have krævet yderligere oplysninger og indrømmet den pågældende en rimelig mulighed for at svare — i overensstemmelse med den ordning til ansættelse af

toldværdien, som fremgår af toldkodeksen og gennemførelsesforordningen, beregne toldværdien ved pålæggelsen af antidumpingtolden, under henvisning til en pris i forbindelse med et salg af samme vare med henblik på udførsel til Fællesskabet.

V — Forslag til afgørelse

72. I betragtning af det ovenfor anførte foreslår jeg, at Domstolen besvarer det præjudicielle spørgsmål som følger:

»Toldmyndigheden kan i henhold til principperne i Fællesskabets toldordning ved pålæggelsen af en sådan antidumpingtold som den, der blev indført ved Kommissionens beslutning nr. 67/94/EKSF af 12. januar 1994 om pålæggelse af en endelig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af hæmatit råjern med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine, ikke fastsætte toldværdien på grundlag af en pris, som er fastsat i forbindelse med et salg, som fandt sted, forud for det, der ligger til grund for toldangivelsen, hvis den angivne pris er den pris, som faktisk er betalt eller skal betales af importøren.

Hvis toldmyndigheden derimod er i rimelig tvivl om, hvorvidt den angivne værdi reelt svarer til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales, kan den, hvis den — efter at have krævet yderligere oplysninger og indrømmet den pågældende en rimelig mulighed for at svare — i overensstemmelse med den ordning til ansættelse af toldværdien, som fremgår af toldkodeksen og gennemførelsesforordningen, beregne toldværdien ved pålæggelsen af antidumpingtolden, under henvisning til en pris i forbindelse med et salg af samme vare med henblik på udførsel til Fællesskabet.«